

РЕШЕНИЕ

№ 6198

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разглежда дело номер **5606** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

С решение № 20080186 от 29.03.2021г. по НАХД № 15948/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 8 състав, е потвърден електронен фиш серия К № 2789074, издаден от СДВР за нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл.182 ал.1 т.4 от ЗДвП, е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 400 лева на С. Ю. А..

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от С. Ю. А.. Наведени са доводи, че същото е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Твърди се, че са налице нарушения на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, не била посочена датата на издаване на електронния фиш. Освен това не бил индивидуализиран вида на автоматизираното техническо средство-стационарно или мобилно, не бил посочен и допустимият от закона толеранс, което било довело до неправилно определяне на приложимата правна норма и оттам размера на глобата. Твърди, че съставът на СРС не е обсъдил възраженията на А. срещу издадения електронен фиш, което представлявало съществено нарушение на процесуалните правила и водело до необоснованост на постановения съдебен акт. Моли решението да бъде отменено, като бъде постановено ново, с което електронния фиш да бъде

отменен

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът – СДВР не изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд - София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, тя е основателна. Налице са основания за отмяна на съдебното решение на районния съд, по съображения, различни от изложените в касационната жалба.

Установява се от съдържанието на представената административна преписка, че на 03.06.2019 г., моторно превозно средство „М. Е 320“, с ДК [рег.номер на МПС] , около 16.40 ч. се е движело по бул. Ц. шосе с посока на движение от бул. Ал.М. към ул.П. К.. Автомобилът преминал срещу № 163, при посочено от административнонаказващия орган ограничение от 80 км./ч., със скорост от 113км./ч., след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %, при което е превишил разрешената скорост с 33 км./ч. Нарушението е констатирано с распечатка от техническо средство, в която е отразен регистрационния номер на лекия автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта.

При тези установявания, на установения като водач на автомобила - на С. Ю. А., собственик на превозното средство, е издаден електронен фиш серия К № 2789074, с което нарушението е квалифицирано като такова по чл.21 ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП. Наложено му е административно наказание глоба в размер на 400лв., на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182 ал.1 т.4 от ЗДвП.

Въз основа на установеното от фактическа страна, въззивният съд е обосновал и правните си изводи. Приел е, че оспореният електронен притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Въз основа на събраните и кредитирани доказателства по делото съдът е установил, че С. А. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, тъй като управлявайки процесния автомобил със скорост от 113 км/ч, при ограничение на скоростта от 80 км/ч, въведена с пътен знак В-26, касаторът е превишил максимално допустимата скорост с 33 км/ч.

Решението е неправилно.

Без да коментира обосноваването на горния извод, настоящият касационен състав намира, че в въззивният съд не е изложил в оспореното решение никакви фактически констатации, от значение за формиране на вътрешното му убеждение, не е обективирал процеса на формиране на своето вътрешно убеждение по фактите и по доказателствата, представени с административно-наказателната преписка, като не е изложил в решението си нито едно фактическо установяване, не е посочил и

анализирал нито едно доказателство. Нещо повече, в преписката е приложен Протокол за използване на автоматизираното техническо средство, с което е установено нарушението, но на посочената в протокола дата - 03.06.2020г., която е и дата на извършване на нарушението, това техническо средство според протокола се е намирала на бул.Р., който участък от пътя не е относим към конкретния пътен участък и твърдяната дата на извършване на нарушението. Нарушението, за което е санкционирано лицето, видно от процесния ЕФ е извършено на 03.06.2019г. в [населено място] по бул. Ц. шосе с посока на движение от бул. Ал.М. към ул.П. К.. В представеният по делото протокол като място за контрол е посочено [населено място], [улица] и дата на използване - 03.06.2020г., т.е. налице са несъответствия както по отношение на мястото на контрол, така и по отношение на датата (годината) на нарушението. Административно – наказателната отговорност не може да почива на предположения и в този смисъл при ангажирането ѝ, въпреки липсата на отбелязване, а и на представени каквито и да било други доказателства, че са спазени всички изисквания при монтажа и експлоатацията на АТСС, съществено би се нарушило правото на защита на нарушителя. В допълнение касационната инстанция констатира, че въззивния съд не е събрал доказателства и за наличието на знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта от 80 км/ч в процесния пътен участък, които да обосноват извод за осъществен състав на административното нарушение.

Предвид изложеното - допуснато е съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК с оглед игнориране на принципите на чл.14 и чл. 18 от НПК, довели до нарушаване на правото на защита на наказаното лице. В случая акта на въззивния съд не се основава на задълбочена цялостна оценка на доказателствата по делото.

В конкретната хипотеза съдебното решение на СРС подлежи на касационен контрол по реда на АПК, като касационната инстанция следва да провери съдебния акт въз основа на фактите, приети за установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение - чл.220 АПК. Непълнотата на мотивите на въззивния съд по посочените въпроси препятства касационната инстанция да осъществи контрол за правилност на съдебното решение, съставлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила, касационно основание по чл. 348, ал.1, т. 2 НПК вр. ал.3, т.1 и т.2 от същия кодекс - нарушението е довело до засягане на правото на защита, което налага отмяната на съдебното решение.

Предвид забраната за нови фактически установявания по чл.220 АПК от касационната инстанция, след отмяна на решението делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, който да изпълни задължението си да обсъди по отделно и в тяхната съвкупност релевантните доказателства, установяваните с тях факти и относимостта им към съставомерността на вмененото нарушение, да извърши дължимия правен анализ и да мотивира произнасянето си по същество, като обсъди и възраженията на въззиваемата страна и възраженията на жалбоподателя, както и да събере относимите към преписката доказателства.

По въпроса за разноските следва да се произнесе съдът при новото разглеждане на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и чл. 222, ал.2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20080186 от 29.03.2021г. по НАХД № 15948/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 8 състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 2789074, издаден от СДВР

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.